

DZIEŃ ZADUSZNY

Uczciwszy triumf tych swoich dzieci, które już weszły do nieba, Kościół święty wspomina wszystkie dusze, które w czyśćcu wyplacają się Bożej sprawiedliwości z długów grzechowych. Aby im przyjść z pomocą, przedstawia Panu Bogu modlitwy i odpusty uzyskane przez żyjących, z przede wszystkim ofiarę Chrystusową odnawiającą się we Mszy świętej.

Wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych wprowadził opat Benedyktynów w Cluny św. Odeon w roku 998. Bardzo szybko zwyczaj ten przyjął się w całym Kościele. W roku 1915 w czasie wielkiej wojny światowej papież Benedykt XV na prośbę opata-prymasa Benedyktynów pozwolił kapłanom całego Kościoła odprawiać w tym dniu trzy Msze święte.

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Requiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis. Ps. Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddetur votum in Ierusalem: exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet. Requiem aeternam.

4 EZD 2,34-35; PS 64,2-3

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Ps. Ciebie, Boże, przystoi wielbić hymnem na Syjonie; Tobie dopełnią ślubów w Jeruzalem; wysłuchaj mojej modlitwy: do Ciebie przyjdzie każdy człowiek. Wieczny odpoczynek.

KOLEKTA

Fidelium, Deus, omnium Conditor et Redemptor: animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum; ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur: Qui vivis.

Boże, Stwórcu i Odkupicielu wszystkich wiernych, udziel duszom zmarłych sług i służebnic Swoich odpuszczenia wszystkich grzechów: niech przez pobożne modły nasze dostąpią miłosierdzia, którego zawsze pragnęły: Który żyjesz.

LEKCJA

1 KOR 15,51-57

Bracia: Oto wam powiadam tajemnicę: Nie wszyscy wprawdzie zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni. Nagle, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej, albowiem zabrzmi trąba i umarli powstaną nieskażeni, a my będziemy przemienieni.

Bo to, co skazitelne, musi przyoblec się w nieskazitelność i to, co śmiertelne, przyoblec się w nieśmiertelność. A gdy to, co śmiertelne, przyoblecze się w nieśmiertelność, tedy wypełni się słowo, które jest napisane: Pochłonęło śmierć zwycięstwo. Gdzież jest zwycięstwo twe, o śmierci? Gdzie jest, o śmierci, oścień twój? A ościeniem śmierci jest grzech, siłą zaś grzechu jest Prawo. A Bogu dzięki, że nam dał zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

GRADUAŁ

4 EZD 2,34-35; PS III,7

Requiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis. ✠. In memoria aeterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. ✠. W wiecznej pamięci będzie sprawiedliwy: nie będzie się lękał smutnej nowiny.

TRAKTUS

Absolve, Domine, animas omnium fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum. ✠. Et gratia tua illis succurrente, mereantur evadere iudicium ultionis. ✠. Et lucis aeternae beatitudine perfrui.

SEKWENCJA

Dies irae, dies illa,
Solvat saeculum in favilla:
Teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus,
Quando iudex est venturus,
Cuncta stricte discussurus!

Tuba, mirum spargens sonum
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.

Mors stupebit, et natura,
Cum resurget creatura,
Judicanti responsura.

Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.

Judex ergo cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit:
Nil inultum remanebit.

Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus,
Cum vix justus sit securus?

Rex tremendae majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me, fons pietatis.

Recordare, Jesu pie,
Quod sum causa tuae viae:
Ne me perdas illa die.

Uwolnij, Panie, dusze wszystkich wiernych zmarłych od wszelkich więzów grzechowych. ✠. A przy pomocy Twojej łaski niechaj unikną strasznego wyroku zatracenia. ✠. I niechaj zażywają szczęścia wiecznej światłości.

W gniewu dzień, w tę pomsty chwilę,
Świat w popielnym legnie pyle:
Zważ Dawida i Sybillę.

Jakiż będzie płacz i łkanie,
Gdy dzieł naszych sędzia stanie,
Odpowiedzieć każąc za nie.

Trąba groźnym zagrzmi tonem
Nad grobami śpiących zgonem,
Wszystkich stawi nas przed tronem.

Śmierć z naturą się zadziwi,
Gdy umarli wstaną żywi,
Win brzemieniem nieszczęśliwi.

Księgi się otworzą karty,
Gdzie spis grzechów jest zawarty,
Za co świat karania warty.

Kiesy sędzia więc zasiędzie,
Wszystko tajne jawnym będzie,
Gniewu dłoń dosięże wszędzie.

Cóż mam, nędzarz, ku obronie,
Czyją pieczęą się zasłonię,
Gdy i święty zadrzy w łonie?

Królu, w grozie swej bezmierny,
Zbawisz z łaski lud twój wierny,
Zbaw mnie, zdroju miłosierny.

Racz pamiętać, Jezu drogi,
Żeś wziął dla mnie żywot srogi,
Nie gub mnie w dzień straszny trwogi.

Quaeens me, sedisti lassus:
Redemisti Crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.

Iuste iudex ultionis,
Donum fac remissionis
Ante diem rationis.

Ingemisco, tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce, Deus.

Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mihī quoque spem dedisti.

Preces meaenon sunt dignae:
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum praesta,
Et ab hoedis me sequestra,
Statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis:
Voca me cum benedictis.

Oro supplex et acclinis,
Cor contritum quasi cinis:
Gere curam mei finis.

Lacrimosa dies illa,
Qua resurget ex favilla.
Judicandus homo reus:

Huic ergo parce, Deus.
Pie Jesu Domine,
Dona eis requiem. Amen.

Długoś szukał mnie znudzony,
Zbawił krzyżem umęczony,
Niech ten trud nie będzie płonny.

Sędzio pomsty sprawiedliwy,
Bądź mym grzechom miłościwy,
Zanim przyjdzie sąd straszliwy,

Jęczę pomnąc grzechów morze,
Wstydem me oblicze gorze,
Żebrzącemu przebac, Boże.

Ty, co Marii grzech zmazałeś,
Łotra modłów wysłuchałeś,
I mnie też nadzieję dałeś.

Choć niegodne me błaganie,
Nie daj mi, dobroci Panie,
W ognia wieczne wpaść otchłanie.

Między owce Twe wliczony
I od kozłów odłączony,
Daj, niech z prawej stanę strony.

Gdy odrącisz potępionych,
Srogim żarom przeznaczonych,
Weź mnie do błogosławionych.

Błagam z czołem pochylonym,
Z sercem z żalu w proch skruszonym,
Pieczę miej nad moim zgonem.

O dniu jęku, o dniu szlochu,
Kiedy z popielnego prochu
Człowiek winny na sąd stanie.

Bądź mu Boże miłościwy.
Dobry Jezu, a nasz Panie,
Daj im wieczne spoczywanie. Amen

RESPONSORIUM NA OFIAROWANIE

Domine Iesu Christe, Rex gloriae, libera animas omnium fidelium defunctorum de poenis inferni et de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne absorbeat eas tartarus, ne cadant in obscurum: sed signifer sanctus Michaël repraesentet eas in lucem sanctam: *Quam olim Abrahae promisisti et semini eius. ✠. Hostias et preces tibi, Domine, laudis offerimus: tu suscipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas, Domine, de morte transire ad vitam.* Quam olim Abrahae promisisti et semini eius.

Panie Jezu Chryste, Królu chwały, zachowaj dusze wszystkich wiernych zmarłych od kar piekielnych i głębokiej czeluści. Wybaw je z lwiej paszczyki, niech ich nie pochłonie piekło, niech nie wpadną w ciemności. Lecz chorąży święty Michał niech je stawi w światłości świętej: * Którą niegdyś obiecałeś Abrahamowi i jego potomstwu ✠. Składamy Ci Panie, ofiary i modły pochwalne za te dusze, które dzisiaj wspominamy. Spraw, o Panie, niech przejdą ze śmierci do życia.* Które niegdyś obiecałeś Abrahamowi i jego potomstwu.

SEKRETA

Hostias, quaesumus, Domine, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus, propitiatus intende: ut, quibus fidei christianae meritum contulisti, dones et praemium. Per Dominum.

Panie, wejrzyj łaskawie na ofiary, które Ci składamy za dusze sług i służebnic Twoich, i obdarz nagrodą tych, którym dałeś zasługę wiary chrześcijańskiej. Przez Pana.

RESPONSORIUM NA KOMUNIE

Lux aeterna luceat eis, Domine: Cum Sanctis tuis in aeternum: quia pius es. ✠. Requiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis. Cum Sanctis tuis in aeternum: quia pius es.

4 EZD 2.35.34

Światłość wiekuista niechaj im świeci, o Panie, wśród Świętych Twoich na wieki, bo jesteś pełen dobroci. ✠. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Wśród Świętych Twoich na wieki, bo jesteś pełen dobroci.

POKOMUNIA

Animabus, quaesumus, Domine, famulorum famularumque tuarum oratio proficiat supplicantium: ut eas et a peccatis omnibus exuas et tuae redemptionis facias esse participes: Qui vivis.

Prosimy Cię, Panie, niech pokorna modlitwa pomocną będzie duszom sług i służebnic Twoich; racz je oczyścić z wszelkich grzechów i dopuścić do udziału w owocach Twojego odkupienia: Który żyjesz.